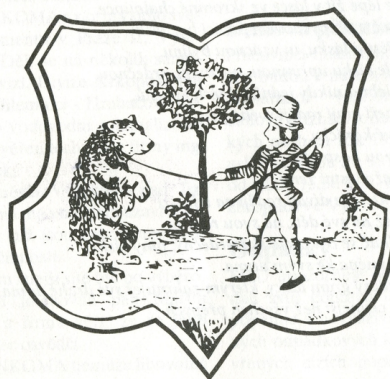

Masivnědě muzeum
512 11 Vysoké nad Jiz.

VĚTRNÍK

ZPRAVODAJ
MĚSTSKÉHO ÚRADU
VE VYSOKÉM NAD JIZEROU

BŘEZEN 1996

P. Bosmans:

Za trochu lásky

„Už to déle nevydržím. Jsem na dně. Mám všechno, na co si vzpomenu, tisíce drahých věcí. Můj manžel vydělává velmi mnoho peněz. Ale všeho toho bych se ráda zřekla za trochu lásky, za trochu náklonnosti.“

*Opravdu,
je lépe žít v lásce ve skromné chaloupce,
než v přepychovém paláci bez lásky.
Pěstuj lásku, tu vzácnou bylinu,
ale lásku upřímnou, poctivou, srdečnou.
Nebuď nikdy jedním z těch egoistů,
kteří mají raději svého psa,
své koníčky,
svou hospodu,
než vlastní ženu
a kteří se dívají raději na televizi
než na své děti, na svou rodinu.
Nauč se být přátelský, srdečný, plný lásky,
zejména ke svým doma.
Jediný gram lásky, kterým zahrnuješ své drahé doma,
je cennější než všechen přepych.*

ZPRÁVY z městského úřadu

Přejímka vodovodu

Vážené občane města Vysokého nad Jizerou,

dnem 1. března letošního roku převzala firma INKOMA, s.r.o. divize Krkonoše správu vodního a kanalizačního řadu ve Vašem městě.

Z titulu své funkce jsem byl pověřen podat Vám několik základních informací o naší firmě a filozofii jejího podnikání v této oblasti.

Firma INKOMA s.r.o. má sídlo svého managementu v Praze II, Vyšehradská 2. Dělí se na několik samostatných divizí. Divize Krkonoše má centrum v Jilemnici - Hrabačově č.p. 792. Péčí o vodovodní a kanalizační řady byl pověřen technolog firmy ing. Aleš Sirůček.

Co se města Vysokého nad Jiz. dotýká, firma má s městem uzavřenou smlouvu, v níž jsou zakotveny podmínky její činnosti.

Správce zdejší sítě byl po výběrovém řízení jmenován pan Martin Nesvadba a firma věří, že se jako zaměstnanec osvědčí.

Firma INKOMA nemůže libovolně zvyšovat vodné ani stočné. Toto opatření lze na základě smlouvy učinit pouze po vzájemné konzultaci s MěÚ.

Případné poruchy v dodávce vody je nutno hlásit na tel. 2879 - úpravná vody v Hrabačově. V pracovní době

na tel. 2040, případně 3507. Tyto poruchy budou odstraněny v nejkratší možné lhůtě, ovšem v závislosti na vytýčení kabelových a energ. sítí.

Případné požadavky na vybudování kanál. a vodovod. přípojek se laskavě obračejte na ing. Sirůčka.

Firma INKOMA věří v úspěšnou spolupráci s městem Vysoké n. Jiz.

Ing. Jaromír Beran, vedoucí divize

Pracovní úřad v Semilech se přestěhoval do nové budovy proti okresnímu soudu - Bořkovská ul. 579. Má nová telefonní čísla: ústředna 0431 / 2618, 2384, 3215, 4091

Daňová přiznání

Pracovníci finančního úřadu v Jilemnici budou v našem městě vybírat od poplatníků (daňových subjektů) daňová přiznání k dani z příjmů fyzických osob za rok 1995. Tato akce se uskuteční dne 21. 3. 1996 (ve čtvrtek) od 8.00 - 15.30 hod. v budově požární zbrojnice ve Vysokém nad Jiz.

Odpadky

MěÚ upozorňuje občany, aby odkládali svůj domovní odpad do svých popelnic a nevyužívali k tomu veřejných odpadkových košů nebo neuzavřených cizích popelnic nebo okolí uzavřených popelnic svých sousedů. Stále platí vyhláška o nakládání s domovním odpadem a městská policie se v jarním období soustředí na tyto neukázněné občany a jejich jména budou zveřejněna ve Větrníku.

Omluva

MěÚ se omlouvá poctivým platičům předplatného na Větrník, kterým byla omylem zaslána upomínka. Toto nedopatření vzniklo v důsledku personálních změn na místě příjmové úřednice na MěÚ.

Okénko městské policie

V tomto čísle bychom chtěli informovat čtenáře o sponzorském daru pana Pokorného z fy. Elektronika Vysoké nad Jizerou, který zakoupil pro městskou policii tzv. botičku. Tímto mu za tento dar srdečně děkujeme. Jedná se o prostředek zabráňující odjezdu vozidla, který se stal nejednodušší a nejrozšířenější formou řešení přestupků proti bezpečnosti a plynulosti v dopravě. Doposud se přestupky řešily tak, že se přestupci dá za stěrač předvolání, na které se většina řidičů nedostaví, neboť se domnívá, že se na to zapomene. To je však velký omyl. Všechny takové přestupky se zasílají na inspektoráty, které jsou místně příslušné pro okres, pod který vozidlo patří podle SPZ. Zde jsou přestupky řešeny před správní komisí DI Policie ČR. Takže řidič finančnímu postihu neunikne, ale městský úřad již z této pokuty nemá žádný příjem, protože takto uložená pokuta jde na účet finančního úřadu. Navíc město platí poštovné, vyvolání fotografií, které jsou k dalšímu řešení potřebné, atd.

Zavedením botiček toto odpadne, protože botička se odstraňuje z vozidla až poté, kdy je přestupek s řidičem vyřešen. Podmínkou je ale vozidlo, které by bylo kdykoli k dispozici, a možnost spojení z telefonu do vysílačky. Toto jsou však v dnešní době velmi nákladné záležitosti, a proto musíme vycházet z minima, které zatím máme, a doufat, že se i ve Vysokém najdou finanční prostředky k této práci, jako je tomu i v okolních městech.

K. Peterka

Penzion pro důchodce

se má podle plánu otevřít v červenci. Za pouhé 4 měsíce. To už musí být téměř hotov, pomyslela jsem si a rozhodla jsem se, ověřit si skutečnost a prohlédnout si dům, který během roku pomalu vyrůstal na louce za léčebnou. Prohlídku mi slíbil jako průvodce starosta města.

Téměř jarní sluníčko ozařovalo nový dům, stojící ještě ve spleti lešení, kolem všude různé stroje, materiál, auta, staveniště se vším všudy. Takový byl můj dojem, když jsme se k pensiónu blížili.

Sklepními prostorami jsme se dostali ke schodišti a stoupali vzhůru. Všude bylo úplné ticho, jen teplomet tiše bučel. V ohybu chodby se konečně objevili první lidé, ing. Svoboda-stavební dozor a pan Mečř, stavbyvedoucí. Nabídl se, že nás provedou a ochotně odpovídali na moje otázky. Vyšli jsme až nahoru, kde už jsem začala věřit, že se bude v červenci slavit.

Jednotlivé místnosti byly čistě omítnuté, podlahy připravené na položení PVC, koupelny už jen čekaly na obložení kachlíky. O oknech jsem se dověděla, že jsou z trojitého skla, všechna pečlivě zakrytá fóliemi, aby skla zůstala čistá. Šachta připravená pro výtah slouží zatím k vytahování materiálů.

Dům má 3 podlaží. Byty pro jednotlivce mají 1 velkou místnost, příp. balkon nebo lodžii, šatnu či komoru, koupelnu se sprchovým koutem, WC a předstíň. V každém patře je jich 6. Apartmá pro manželské dvojice má 2 pokoje + stejné příslušenství. V každém patře jsou 2. Všechny byty budou mít vestavěnou kuchyňskou linku s elekt. sporákem. Nábytek si obyvatelé přestěhují vlastní.

Přízemí je vyřešeno odlišně. Je tam velká společenská místnost, 1 apartmá pro manželský pár, 2 buňky pro invalidy (bezbariérové), zařízení už s ohledem na kolečkáře, dále kancelář a sociální zařízení s koupelnou pro externí důchodce, t.j. možnost vykoupat se i pro důchodce, kteří nebudou v pensiónu bydlet. A samozřejmě 3 + 1 pro domovníka.

A znovu jsme sešli do sklepních prostor, kde bude mít každý byt svou uzavřenou buňku pro odkládání či ukládání nepotřebných věcí, bude tam i velká garáž se služebním autem, dílna, prádelna a sušárna, aby obyvatelé nemuseli prát v pokojích.

Topení bude elektrické - přímotopy a měření tepla i teplé vody bude v každém bytě podle skutečné spotřeby, t.j. kolik kdo protopí, tolik zaplatí.

Penzion staví firma PST, stavební společnost s r.o., Trutnov za stejných

podmínek, jaké byly původně nasmulovány s firmou Patka z Jilemnice.

V létě pracovalo na stavbě kolem 25 stavbařů, přes zimu asi 15 stavebních dělníků a vedle toho různé jiné profese, ty se mění podle potřeby.

Asi po hodině jsme vyšli zase do dopoledního slunce a probírali jsme to, co nás nejvíce zaujalo.

Neodpustila jsem si otázku na pana starostu.

Co je třeba splnit, aby se přišti obyvatelé mohli do pensiónu nastěhovat?

První podmínkou je důchodový věk.

Ríká se, že není pravidla bez výjimky, co vy na to?

Tohle není pravidlo, ale podmínka, a ta musí být splněna, jinak by město ztratilo veškeré dotace na pořízení pensiónu. A kontroly jsou velice přísné. Nevěřila byste, kolik lidí čeká, že uděláme chybu nebo povolíme výjimku, aby to mohli rychle „oznámít“ příslušným institucím.

To nemyslíte vážně!

Myslím, nemluvíím všeobecně, ale na základě zkušeností s konkrétními případy.

To je skoro neuvěřitelné, ale když to říkáte, tak to bude jistě pravda. Jsou ještě nějaké další podmínky pro zájemce o pensión?

Ty vám prozradím až do dubnového Větrníku, protože je musí dohodnout a schválit mimořádné zasedání MZ.

Děkuji vám za zajímavou návštěvu a budeme vám v redakci držet palce, aby všechno klaplo podle plánu.

Ludmila Hnyková

ŠKOLNÍ OKÉNKO

UČITELSKÉ OSOBNOSTI

*Vzpomínka na pana učitele
Josefa Zajička,
vzpomínka žáka a přítele
Dr. Václava Lukáše*

Byl jsem z jeho posledních žáků, než se rozloučil s Vysokým. Vzpomínka na to loučení patří k nejsilnějším dojmům mého dětství.

Bylo to v přírodopisném kabinetě koncem školního roku. Pomáhal jsem panu ředitelovi ukládat fyzikální přístroje a sbírku minerálů. Ukládal je naposled. Loučil se s nimi. V těch předmětech, jež ponejvíce sám nashromáždil, bylo kus kraje, k němuž tak přirostl celým srdcem, kus života, který teď opouštěl. Loučil se s nimi a mluvil více k nim než ke mně, malému žákovi, rozechvělému pohnutím. Snad ani nikdo jiný nezvěděl, jak těžko se loučil.

Neodešel však z Vysokého nadobro, později přijížděl na prázdniny a vracel se každý rok vždy znovu. Muzeum nás zase svedlo dohromady. Z učitele a žáka jsme se stali spolu pracovníky a přáteli. Jakou jsem pocítil hrdost, když mi později poprvé napsal: „Milý příteli!“ Těšili jsme se už na tu společnou práci, a ten, který přijel na prázdniny dřívě, čekával už netrpělivě na druhého.

Zajímaly nás především knihy, nejceněnější část musejních abírek. Ale z té hromady knih bylo nutno řádnou knihovnu teprve vybudovat. Nebyla to práce malá, po tři roky vždycky o prázdninách jsme na ní pracovali. Ovšem ne denně, jen když bylo zamračeno nebo pršelo, ale někdy jsme se zabrali do práce, třeba sluníčko svítilo a to se pan ředitel zlobíval: „Jáci jsme to musejní moli, slunce svítí a my se hrabeme ve starých škvárech.“ Ale brzo jsme se do těch „škvárů“ zahrabali zase.

Bylo radostné s nim pracovat. Měl bohaté zkušenosti z archivu musea nymburského a dovedl práci osvěžovat vyprávěním rozmarných historek i vážných zkušeností. Jakou mívá radost, když jsme v těch „starých škvárech“ objevili nějaký vzácný exemplář, zvláště z probuzenecké literatury. Jedinou jeho odměnou bylo uznání a obdiv cizích návštěvníků, z nichž bylo mnoho lidí významných. Ale to stával skromně stranou a bránil se chvále. Musejní knihovna je jeho dílo, zanechal jí po sobě ve Vysokém trvalou památku.

Jinou jeho památkou a prací snad ještě záslušnější je obecní kronika. Pan ředitel se pustil do práce s obzvláštní důkladností. Obdivoval jsem jeho píli při shánění pramenů a úzkostlivou péči, s jakou si je ověřoval, jen aby se neodchýlil od historické pravdy. Jsou to milé historky, jak jsme pročítali všechny dosažitelné „Životy svatých“, abychom zjistili identitu světe, stojícího před koste-

lem. Luštili nápisy a požehnání pod štíty chalup. Konali procesy po všech sochách svatých, jak je na své roli postavil Jakub nečásek blahé paměti.

Uctívaje jeho památku, chtěl jsem připomenouti jeho pilnou, nenáročnou práci pro naše městečko, o níž málokdo ví, ale již po sobě zanechal trvalou stopu. Je to jen krátký úsek jeho plodného života.

Píši tuto malou vzpomínku, snad příliš osobní, z úcty a oddané vděčnosti ke svému učiteli a příteli jako poslední stisk ruky na rozloučenou.

MŠ

návštěva ze zahraničí

Už po několik roků tráví své zimní a jarní prázdniny německé děti z mateřských škol z Drážďan ve Vysokém. Bydlí na Větrově, v zámku, jak s oblibou říkají jejich učitelky a vychovatelky.

V zimě sáňkují a lyžují, na jaře chodí na procházky po okolí, jezdí do bazény v Jilemnici, navštěvují Safari ve Dvoře Králové a Bozkovské jeskyně. Všem se u nás moc líbí a své návštěvy opakují často i soukromě. Trošku se o ně starám, hlavně jako tlumočnice.

Letos jsem byla požádána, abych jim sjednala návštěvu naší MŠ. Podávalo se a 31. 1. se skupina německých dětí vypravila do naší „školky“.

Jak se návštěva vydařila? Poslechněte si ohlas přímo „z místa činu“:

„Ohlášena, ale přesto nás velmi překvapila. Kdo?

Návštěva dvaceti dětí z německé mateřské školy, tři paní učitelky a jeden vychovatel.

Z počátku vládla vzájemná nedůvěra a ostýchavost, která pramenila z neznalosti jazyka. Vše ale napravila tlumočnice, paní učitelka Hnyková.

Ve školce se zpívalo česky, německy, hrály se hry, tancovaly tanečky. Společné dopoledne, které bylo moc pěkné jak pro děti, tak pro dospělé, se ukončilo vzájemným předáním dárečků. Naše děti dostaly spoustu barevných balonků, papírových výrobků a sladkostí. Na oplátku naše mateřská škola darovala omalovánky a obrázky pro výzdobu jejich školy.

Nikomu se nechtělo odcházet, a tak si děti prodloužily návštěvu společným hraním. Učitelky si prohlédly zařízení školy, vzájemně se pohovořilo i o tom, jak se na které mateřské škole pracuje.

Jak se našim hostům u nás líbilo?

Asi hodně, protože jsme hned druhý den dostaly krásnou kytici a adresu jejich školy, aby se nezapomnělo.

Věříme, že za rok se na nás opět přijdou podívat.“

Tolik kolektivů MŠ. Já jen mohu dodat, že německé učitelky byly překvapeny, jaké prostory včetně zařízení a hraček mají naše děti k dispozici. Nejvíce zaujalo, jak málo platí rodiče ve Vysokém za pobyt a stravu svých dětí. Ceny v německé MŠ jsou několikrát vyšší.

L.H.

Třikrát ze základní školy

Recitace

Okresní kolo recitační soutěže proběhlo 14. února v Semilech. Vysočtí přijeli a zvítězili. Jan Hejral (bývalý žák naší školy) získal 1. místo ve své kategorii a postup do oblastního kola. V další kategorii byla Monika Zantová druhá a Zuzka Pourová třetí. Dobré umístění našich dětí se stalo každoročně tradicí a poděkování patří Ivě Řehořové, která je na tuto soutěž připravuje. Ale nejenom to. Iva vede recitační kroužek a připravuje s ním krásná a nápaditá vystoupení na závěr školního roku a také pásma na hodiny literatury. Námětem bývají nejčastěji jednotliví spisovatelé, se kterými se zde seznamují žáci 2. stupně. Pro ty mladší připravuje Iva povídání o dětských knihách a o pohádkách. Velmi zajímavé a aktuální bylo vystoupení zaměřené na škodlivost drog (v loňském školním roce) a také pásmo nazvané „Trocha poezie nikoho nazabije“ (v roce 1993).

Zde byl přítomen i pan školní inspektor, který velmi kladně hodnotil netradiční výuku literární výchovy. Z těch posledních bych chtěla jmenovat velmi hezké pásmo o B. Němcové pro žáky 7. třídy a o díle K. Čapky pro 8. třídu. Tato spolupráce mezi učiteli naší školy a vedoucí knihovny probíhá již od roku 1985. Všichni si práce Ivy Řehořové velmi vážíme a jsme rádi, že máme knihovnu přímo v budově školy.

Lyžování

Letošní sněhové podmínky nebyly moc dobré, proto jsme zatím uspořádali pouze závody v běhu na lyžích, kterých se zúčastnilo 64 žáků naší školy. Trať, měření a počítání výsledků zajistili členové Ski klubu, o dozor, ceny, diplomy a slavnostní vyhlášení výsledků se postarali učitelé. Všem děkuji za to, že připravili dětem hezké sportovní odpoledne, a věřím, že závody ve sjezdu na lyžích proběhnou co nejdříve po jarních prázdninách.

Nezahálela ani 7. třída a sněhovou únorovou nadílku využila k lyžařskému výcviku, který trval sedm dní. Máme výhodu, že můžeme lyžovat přímo ve Vysokém a nemusíme vyjíždět na týden do hor jako některé jiné školy. Mnoho rodičů pak děti z finančních důvodů na výcvik ani nepustí. Další výhodou je i dobrá spolupráce s vedením TJ Vysoké nad Jiz., děti mohly jezdit na vleku za symbolický poplatek. Děkuje jménem školy a rodičů.

Zápis do první třídy

Některé děti se už do školy těší, jiné mají trochu obavy, ale u všech asi vítězí zvědavost. Jaké to tam bude?

V současné době už mají jednu starost za sebou - zápis do 1. třídy. Přišlo se zapsat 29 prvňáčků, z toho 24 do Vysokého a 5 do Roprachtic. Ať se jim ve škole líbí.

D. Nýdrlová, ředitelka ZŠ

ISS

Proces

Jistě si každý vzpomene na incident mezi Romy a přívrženci hnutí skinheads, který v odpoledních hodinách dne 6. 9. 1995 otřásl obyvateli Vysokého.

Jelikož se blíží soud všech zúčastněných, vraťme se k událostem tohoto dne, zjištěným ze soudních spisů.

Do Vysokého přijel v odpoledních hodinách osobním automobilem M.D. s přáteli D. M. a M. Z. Svým vzhledem i vystupováním budili pozornost všech občanů města, učitelů i žáků procházejících kolem stánku s občerstvením. Popíjeli pivo, které si s sebou odnesli i do parku, kde se k nim přidali L. B., M. P., P. K. Kolem 16.00 h. potkali dva z romských kopáčů, kteří pracovali na výkopech v prostoru za muzeem. Skinheadi je začali pronásledovat až k jejich spolupracovníkům. Skupina kolem M.D. začala údajně kopáče napadat, nejdříve slovně, bylo možné zaslechnout výroky typu „cikání do plynu“, „berete nám práci“, „sieg heil“ apod., poté i kameny. Při incidentu byl kamenem do ramene poraněn kopáč B. G. a útočník M. D. „obdržel“ tržnou ránu na čele (zřejmě od lopaty). U žádného ze zraněných nebyl zjištěn útočník.

U výsledku všichni popřeli vinu, ovšem konflikt mezi skupinami nepopírají. Jedna strana uvádí za útočníky Romy, druhá naopak skinheady. Jisté však je, že druhá skupina, na základě svědeckých výpovědí, svým jednáním

porušila zákon. A hned 2x. Poprvé za propagaci hnutí, směřujícího k potlačení lidských práv a svobod, podruhé za použití násilí proti skupině a jednotlivcům.

Obvinění jsou většinou mladiství, netrestaní, v kolektivu oblíbení, pouze s menšími problémy v chování.

Na všechny obviněné je po přípravném řízení podána žaloba, tři z nich - M. D., D. M., M. Z. - se nacházejí ve vazbě okresního zástupce v Semilech, ve věznici MŠCR v Liberci a Hradci Králové.

Otázkou zůstává, jakým způsobem došlo k incidentu, jak vůbec vznikla myšlenka s rasistickým podtextem u lidí, kteří se dosud (až na nějaké výjimky) nepotýkali se zákonem a u nichž se v pozdějším šetření neprokázala jakákoliv sympatizace s hnutím „skiheads“? Ukáže se nakonec pravda a viník bude spravedlivě potrestán podle zákona? Nezbývá, než si počkat na bližící se soud v Semilech, o jehož průběhu, bude-li přístupný veřejnosti, poskytnu informace.

Kateřina Habová 4. RŠA

Z KULTURY

POZVÁNKA DO DIVADLA

V září loňského roku měli mnozí možnost shlédnout předpremiéru hry Františka Nepila „Oldřiška“ v podání DS Krakonoš. Premiéra se konala

v Libici nad Cidlinou při příležitosti milénia české státnosti. Nyní, po delší odmlce, si vás náš ochotnický spolek dovoluje pozvat na reprízu. Chcete-li příjemně strávit jeden ze svátečních velikonočních večerů, věřte, že v neděli 7. 4. 1996 od 19.30 a v neděli 14. 4. 1996 od 16.00 máte možnost navštívit divadlo Krakonoš a vydat se na cestu minulostí. Divadelní spolek Krakonoš tímto počinem zahajuje již 210. divadelní sezonu.

Předprodej vstupenek u p. Bláho-
vé - P a P KLENOT tel. 94417.

D. H.

Dětský karneval

V útulném prostředí školní družiny jsem se sešla s několika školáky, kteří 24. února navštívili dětský karneval. Položila jsem jim jednu otázku „jak se vám líbil karneval?“ a oni mi odpověděli hned na několik dalších. Zde jsou jejich připomínky, pochvaly a reakce.

Gábina 4. třída

- Dřív jsem chodila za princezny a jednou i za Karkulku, protože se mi líbí. Letos jsem se jen hezky oblékla a učesala.
- Nejvíc se mi líbil pejsek a kočička jako výzdoba a také jako hra „Kynuté těsto“.
- Pak se mi také líbila písnička Hrobař od skupiny Premiér a nejvíc mi chutnaly hranolky.
- Bylo tam tolik lidí, že jsme někdy neměli kde tancovat.
- Šla se mnou celá rodina.

Katka 2. třída

- Já chodila za princezny a jednou i za draka. Pěkná byla hra „Kynuté těsto“. To dělala Katka Fialová a my jsme ji se zaváženými očima hledali. Kdo ji našel, dostal čokoládu.
- Mně se líbili zpěváci.
- Z masek se mi nejvíce líbila malá beruška.
- Bylo málo balonků.

Tomáš 4. třída

- Já byl za šaška a taky jsem hrál hru na „Kynuté těsto“.
- Nelíbilo se mi, že nebylo vyhodnocení nejhezčích masek.
- Kromě maminky jsme šli všichni.
- Bylo tam hodně úplně cizích lidí a nejčastější maskou byl čert a princezna.

Eliška

- Šla jsem za baletku a sestřička za kočička. Masky nám vyrobila maminka
- Šli jsme téměř celá rodina.

Všechny děti se shodly v jednom - nelíbil se jim kouř cigaret a brzký konec karnevalu. Zbývá ještě poděkovat všem, kteří se podíleli na přípravách karnevalu - především členu městského zastupitelstva a předsedovi kulturní komise, panu Jiřímu Doubalíkovi, který z vlastních zásob dodal brambory na přípravu hranolků.

Daniela Hejralová

Z HISTORIE dávné i nedávné

Stará Ves, část 3.

Rok 1932, 1933 a 1938

1932

Píše kroniku již Jar. Večerník. Dne 9. února setkala se Večernice se srpkem Měsíce, což měli mnozí lidé za předpověď dobrých časů. V neděli 6. března na Vrších pod sv. Josefem se konaly závody ve skoku na lyžích. Před zraky snad tisícovky diváků skočil Miloslav Chlum nejvíce, a to 23 metrů.

Dne 2. dubna bylo neobyčejně teplo, bouřka a prudké tání sněhu, poněvadž země byla zmrzlá a nepojímala vodu, valily se hrozné spousty vody a vybíraly cesty a hlínu z povrchu polí, jež byla rozmrzlá, že místy udělalo výměl až po kolena.

V tomto roce si pan Štěpánek a Šulc pořídili benzinové motory na pohon hospodářských strojů, dále si pan Boh. Čivrný zavedl do svého domu elektrické světlo přípojkou k Vysokému.

Psal se rok 1933

Dne 8. ledna začal opravdu poprvé padat sníh, do té doby bylo holo a jinovatka, první sněhová vánice se strhla 21. ledna a trvala dva dny.

Na jaře 22. května byl opraven spodek sochy sv. Josefa na Hajnových

vrších. Ten den se zde počalo s procesím, které se každoročně opakovalo.

Na svatodušní neděli 4. června sehrál ochotnický soubor Snaha za překrásného počasí na Vojákově skále divadlo v přírodě, diváků bylo hojně.

13. srpen byl obzvlášť slavný, vždyť se poprvé zkoušela stříkačka z nádrže u č. 65 (nádrž dali do pořádku zedníci B. Chlum a J. Doubek.)

Osudný rok 1938

Dne 25. ledna večer ve 20 hodin se objevila na severní obloze polární záře, veliký červený oblouk z Novákových vrchů přes Vysoké, nejprve byl nejjasnější v půli a potom po koncích, kde se země dotýkal, a místy z něho tryskaly vzhůru bílé paprsky a celý jev měl tři jasnější ohniska, která měnila místo, hvězdy svítily skrze zář. Pod tím obloukem bylo jasno až do zelena, sníh padal jakoby červený, jakoby v ohni, aneb v krvi. To trvalo do 23 hodin. Co po té jasnosti následovati bude, to Bůh všemohoucí vědět sám ráčí.

Snad zvláštní přírodní úkaz předpovídal špatné časy.

24. 9. 1938 byla vyhlášena mobilizace záložníků do 40 let, ze Staré Vsi muselo narukovat 14 mužů. Dne 29. září bylo nařízeno úplné zatemnění, paní Vodseďálková J. rozebrala dvě postele a těmi prkny zatemnila okna a nechala to po celou zimu.

Nikdo nechápal, proč vlastně byla mobilizace, když ten samý den byla

v Mnichově podepsána dohoda o odtržení Sudet.

Vystěhovalci- Češi ze Sudet- se přistěhovali i do naší obce, jednalo se o 19 rodin. Většina občanů se strachovala, jak budou dále žít, ale byli i takoví, kteří ze situace těžili. Ku příkladu hostinský z Vojákova mlýna si přál půl hospody v Čechách a půl v Německu, aby mohl vydělávat z obou.

*Podle kroniky pana J. Večerníka pří-
pravila L. Halířová*

I zvony mají své osudy

Velikonoce jsou nablízku a podle tradice a dávné pověsti všechny zvony na Zelený čtvrtek „odlétají do Říma“ a vracejí se až o Kristově Vzkříšení.

Vybrali jsme pro vás z archivu muzea vzpomínku na zvony našeho kostela:

V úvodu budiž konstatováno, že vysoké zvony před první světovou válkou byly chloubou města. Jejich akustická sladěnost dokazovala, že zvony ulil skutečný odborník a jejich povrchová úprava s výjevy svatých, jménem patrona a legendou, kterou snad znal dávno zesnulý kaplan Voborník - to vše je jen dávnou vzpomínkou. Tři krásné zvony padly i s umíráčkem pro záchranu hroutící se rakouské monarchie a k dokončení zkázy byly sháty i všechny cínové písťaly kostelních varhan.

Byl to smutný den, když zvony byly

ničeny kladivý přímo na zvonici a písťaly zohýbané byly přes noc uskladněny v sakristii kostela. Jako tehdejší ministranti a zároveň zvoníci nesli jsme jako kluci tuto ztrátu více jak bolestně, neboť jsme zastávali spolu s Tondou Vodseďálkem funkci zvoníků. Zvonit již ráno v půl sedmé, v poledne a večer klekání bylo takovou čistě amatérskou povinností nás dvou, bydlících v těsné blízkosti kostela. Zvonili jsme i o pohřbech a zvon umístěný uprostřed musel být obsluhován dvěma zvoníky. Jeho srdce bylo uváděno při rozhoupání do pohybu rukou, neboť by trvalo příliš dlouho, než by začalo bít do zvonoviny. Byli jsme žáci z obecné školy, zmazaní od kolomaze padající z ložisek zvonů, a dovedli jsme se po provaze k zvonu vyhoupnout jak Quassimodo ve filmu Zvoník u Matky Boží.

Brzy po první světové válce měl vysoký kostel zásluhou farníků a bohatých sbírek dokonce pět zvonů a nový umíráček. Vzpomínám na slavné svěcení nových zvonů, na kmotry stojící před jejich vyzdvížením na zvonici a na první zvonění. Tyto zvony byly poměrně menší, jejich sladěnost méně šťastná, měla menší množství stříbra než zvony před první světovou válkou, ale zvony byly.

A nyní vidíme, že ve Vysokém vzniká nová krásná akce, že zvon na kapli církve československé, husitské, dílo to známé Anýžovy pražské dílny, nebude osamocen, že sbírka na zvony je v plném proudu a že se dočkáme dne, kdy otevřené okenice na kostelní věži budou

opět veselejší a zvuk nových zvonů bude slyšitelný i v Bozkově, jak tomu bylo před první světovou válkou.

Protože žijeme v době, kdy se vše dostává do pohybu pomocí různých knoflíků, kdy zmáčknutím za nás stroj v několika vteřinách spočítá práci stovek lidí, budou jistě vysočtí zvoníci ochuzeni o šplhání na zvonici a o radost rozhoupat si zvon vlastníma rukama.

Zvony rostou na našich zvonících jako houby po dešti, jsou stejně hodnotné, i když zvonovinu tvoří pouze měď a cín a jejich tvůrci - zvonafi - jsou mistři a skutečně odborníci. Ať už ulije nové zvony kdokoli, těšíme se na jejich zvuk ráno, v poledne a večer. Bez ohledu na náboženskou příslušnost bude mít každý ze zvonů radost, neboť učiní naše městečko zase o něco krásnější.

*Z archivu muzea - Josef Ďoubalík
(1970)*

Okénko podnikatelů

Změny v budově spořitelny

Dominantou vysokého náměstí je bezpochyby budova České spořitelny.

Dovolte mi, vážení čtenáři, abych vás seznámila s novým vedoucím ŠRZV, což je hotel a jeho školící a rekreační zařízení v budově spořitelny. V roce 1993, kdy bylo toto zařízení dáno do provozu, jsme vás o všem informovali v našem časopise. Jako

správce nastoupil tehdy p. Hrdina z Brna, pro Vysoké zcela cizí člověk. Pracoval zde do léta roku 1995, kdy ho vystřídal paní Eva Kousalová, ale jen na velmi krátkou dobu. Ke konci roku 1995 (10. 11.) nastoupil do funkce správce ŠRZV pan Jiří Pošepný ze Semil, 33 roků, ženatý, otec dvou synů, bytem v Semilech, původní profese kuchař - číšník, pracuje tedy ve Vysokém v podstatě ve svém oboru, i když jen jako řídící „páka“.

Ne nadarmo se říká, do třetice všeho dobrého. Konečně je tu někdo, kdo Vysoké zná a má k němu vztah, nejen k městu jako takovému, ale ke spoustě lidí, Vysočáků, hlavně divadelníků, protože sám je předsedou div. spolku Ivana Olbrachta v Semilech, náruživým ochotníkem, pravidelným účastníkem všech divadelních přehlídek a člen Vobskočáku.

Na otázku, jak se tu cítí, odpověděl: Jsem tu jako doma, nepřipadám si v cizím prostředí.

Kolikačlenné je nyní osazenstvo ŠRZV?

V kuchyni jsou 3 zaměstnanci, 1 pokojská, 1 domovník, 1 hospodářka, 1 provozní a vedoucí.

Jaká je situace v restauraci?

Od 1. dubna přechází restaurace do ekonomického pronájmu a bude mít novou vedoucí.

Dojde k nějakým změnám?

Máme v plánu otevřít 1-2 x týdně restauraci pro širší veřejnost, pořádat večery s hudbou (kavárenskou) pro střední generaci, případně s tancem.

Měly by to být pravidelné pátky. Veřejnost bude včas o způsobu provozu restaurace informována.

Na objednávku umožníme uspořádání svatebních hostin do 30 lidí, rodinné oslavy a výročí o víkendech, a pod.

Jaká je kapacita vlastního hotelu ?

60 lůžek. K dispozici pro hosty je sauna, posilovna, 2 x týdně dojíždí masér, ping-pong. Pokud by byl zájem veřejnosti i o saunu a maséra takový, aby to bylo rentabilní, je možno o tom jednat.

Sezóny jsou většinou plně obsazeny, ale v období jarním a podzimním jsou hotelové pokoje k dispozici zájemcům.

Proč jste se s kanceláří přestěhoval do přízemí, původně byla i s bytem pro vedoucího v 1. patře ?

Služební byt nepotřebuji, jeho zrušením přibyla další lůžka. Pro hosty je to daleko vhodnější, že se ohlásí a zaregistrují hned v přízemí, kde dostanou základní informace.

Jaký máte pocit po těch 3 měsících působnosti ve Vysokém ?

Velmi pozitivní. Hotel žije, máme stále mnoho hostů, zvláště teď, když jsou tak výborné podmínky pro lyžování. Snažím se s celým kolektivem, aby hosté, kteří přijíždějí si odpočinout, byli spokojeni. Všechno ještě není tak, jak bych si přál, ale věřím, že brzy bude.

Zapsala L. Hnyková

Co se píše
o Vysokém nad Jizerou

Z Pojizerských listů 14. 2. 1996

Již po několik let absolvují žáci zvláštní školy v Turnově lyžařský výcvik, který je součástí osnov výuky základních, ale i zvláštních škol. Jde o zlepšení zdraví i fyzické kondice dětí a v současné „době diskoték a videa“ i o vhodné využití volného času dětí.

Naši žáci, kteří mnohdy poprvé objevili kouzlo lyžování, jsou velmi spokojeni s prostředím, které nabízí Vysoké nad Jizerou.

Ubytování v místní sokolovně je na velmi dobré úrovni. Byli jsme i mile překvapeni ochotou zaměstnanců vleku Šachty, kteří mají s našimi žáky trpělivost. Díky jejich zkušenostem a pomoci se naše děti přestaly bát vleku a po krátké době zvládly techniku nastupování a jízdy. Je příjemné, že nemusíme přenášet výzbroj několikrát denně z lyžařského areálu do ubytovny a zpět, neboť nám je umožněno využít prostory v areálu vleku. Jsme rádi, že vedení TJ pochopilo finanční problémy některých rodičů našich dětí a nabídlo nám v rámci propagace lyžařského vleku v „Šachtách“ slevu na jízděném pro děti naší školy. Za tento kladný přístup patří vedení TJ naše poděkování.

Vedoucí lyžařského výcviku
zvláštní školy Turnov

SPORT

ZÁVODY „PO STARU“ ANEB KRÁSNÉ PÁDY

Konaly se ve Vysokém nad Jizerou 17. února. Za jakého počasí, s jakým úspěchem, za jaké účasti, to všechno se dovíte, přečtete-li si postřehy několika účastníků.

Mirek Morávek, předseda ČSK a předseda komitétu Závodů po staru

Ptáte se na organizaci Závodů po staru ?

V podobě, v jaké je Český SKI KLUB pořádá posledních 6 ročníků, je třeba s přípravou začít hodně brzo, t.j. v září.

Předně je potřeba vybrat vhodný termín, aby byla zajištěna účast jak závodníků, tak i diváků. Aby závody nebyly souběžné s nějakou další větší akcí ve Vysokém nebo okolí (klasické závody, turistické akce nebo příjezd Krakonoše v Harrachově).

V posledních letech se snažíme závody PO STARU uspořádat co nejdříve, začátkem února, aby bylo dost sněhu. (I když třeba 1. ročník se konal až 30. března 41, nebo 5. ročník 25. března 73).

Dále je třeba zajistit s dostatečným předstihem hudbu, plakáty a rozeslat propozice, neboť na tuto akci k nám jezdí závodníci z daleka - Písek, Libe-

rec, Jablonec / Nis., Semily, Vrchlabí, taktéž i diváci. V posledních letech spojujeme závody PO STARU se Ski-jáckým bálem večer po závodech. Takže i sál a hudba na bál musí být domluvena již na podzim.

Vlastní závody potom připravuje úzký okruh lidí, především členové výboru ČSK Vysoké a několik dobrovolníků asi týden předem (stavba sněhového hradu, skoku, tratě pro běh). Zbývá vypůjčit spolkový prapor z muzea, hodiny, nákup cukrovinek pro závod o kupky, rozvézt plakáty, zajistit obsluhu do stánku s občerstvením a dopravu, oprášit staré cedule. Při vlastních závodech nám pomáhají členové i jiných oddílů TJ Vysoké nad Jizerou, hlavně fotbalisté a členky SPV. Dobrou spolupráci máme s MěÚ při materiálním zajištění a zabezpečení pořádku městskou policií. Dále s DS Krakonoš, kde ochotně půjčují dobré kostýmy i pro veřejnost. A v ten den „D“ už zbývá se jen těšit na lepší počasí, než bylo to letošní, a na dostatek závodníků a diváků.

Takováto akce se nedá zastavit. Letošního 12. ročníku závodů PO STARU se jich zúčastnilo nad očekávání hodně: 27 závodníků ve skoku, 36 závodníků běželo „distanční závod“ na Mexiko a zpět, 42 mužů běželo závod „o rekord 100 metrový“. V závodě „dam na 1000 metrů“ se zúčastnilo 16 závodnic. A ještě 22 mužů běželo závod na 2000 m, věnovaný památce vysockých závodníků.

Všichni v dobové ústroji a na lyžích z let 1920.

Závodníkům přihlíželo přes 300 diváků, nepočítaje asi 50 diváků v dobovém oblečení.

Dlužím říci, že tyto závody neporádáme záměrně každý rok, ale ve 2 až 3 letých intervalech. Ale o tom a o historii ZÁVODU PO STARU až někdy jindy.

Příští závody PO STARU se budou konat v zimě 1998.

Daniela Hejralová, divačka

Se zavázaným krkem, ve třech svetrech, ne nepodobná sněhové kouli, jsem v sobotu 17. 2. 1996 vyrazila na Závody po staru.

Obdivuji každého, kdo neváhal vyhledat zimní oblečení a lyžařskou výstroj z dob dávno minulých. Identifikace mnohých byla více než obtížná. Krakonoš toho dne štědře naděloval pravou zimní futeř a účastníci i přihlížející dav důmyslně a především teple zahaloval vše, co se dalo, a vším, co se dalo.

Ačkoliv přišla sněhová nadílka s mírným zpožděním a nepodařilo se postavit sněhový občerstvovací hrad, přijal jistě každý s povděkem nabídku stánku s teplým čajem, grogem a dalšími povzbuzujícími prostředky.

Doufám, že nám paní Zima a chřipkonosné viry nezabrání v účasti na příštích závodech, na které se již dnes jistě mnozí těší.

Za skijáky župy Krnovské Mírek Macháček

Co jsou Závody po staru, ví ve Vysočém nad Jizerou každý příznivec lyžování.

I nám, skijákům z župy Krnovské, se dostalo zúčastnit se letos 12. ročníku této recesní akce, již pro vyznavače lyžby připravili členové Českého ski klubu Vysočé nad Jizerou i jednotliví nadšenci.

Do té doby jsme o nich slyšeli pouze z vyprávění.

Samotné závodní disciplíny probíhaly na zasněžené pláni hned za městečkem, jak se tady říká V loučkách.

Tolik nadšených vyznavačů lyžování po staru a kroku telemarského, tolik rozesmátých tváří a nadšeného povzbuzování při závodění v běhu i přes opravdu kerkonošskou zimu, která ten víkend panovala, za silného větru, mlhy i sněžení, do kterého pronikal hlas neúnávného poštovního hlasatele v peleríně, kterýžto dění skrz hláskou troubu náležitě komentoval.

Byl to krásný pohled na dámy v dlouhých sukních s kloboučkem, jak se na starých prkýnkách ženou do cíle tisícimetrové tratě, či na jednotlivce, již občerstveni v hospůdce na Mexiku, kde byla otočka jedné z tratí, s tunou sněhu lepícího se na skluznici skijí spěchají do cíle, neboť čas jim běží...

Zejména nestoří této akce, pan továrník a pan lékárník, vynikali svými výkony. Ovšem raritou mezi všemi byl veterán závodů, účastník, který stál na startu každého ročníku včetně toho prvního roku 1941. Klobouky dolů.

Co na tom, vášnivý skijáku, že právě ty nestanul na stupních vítězů a neobdržel dantes s polibkem hostesky při udělování cen při Skijáckém báli v místním divadle. Co na tom, že

nedoletěl na vysněnou metu při skocích z můstku, ale naopak svým pádem rozesmál špalíř přihlížejících diváků, a že to byly krásné pády.

Vždyť právě ten smích byl dozajista tou nejlepší odměnou, kterou bylo možno obdržet.

A tak vám tedy díky, Vysočáci, a všem, kteří jste přišli, díky pane Vaverko, že jste nám opatřil staré práskačky a umožnil nám tak si zazávodit. My Krnováci Vám přejeme, ať vás nikdy neopustí chuť a elán pořádat tyto krásné Závody po staru.

Tož tedy do příštího ročníku SKOL!

Mírek, Staňa, Zuzka, Pavel - župa Krnovská.

Eva Lukášová, členka oddílu SPV, výběrčí vstupného

Závody po staru byl pojem, který mi nic neříkal, když jsem se před lety do Vysočého přistěhovala. Za svobodna jsem se jen dívala a obdivovala zápal Vysočáků. Jakmile mne však vtáhla rodina Lukášova do svého středu, bylo po koukání.

Nejprve se shánělo oblečení a tak, protože na lyžování se se mnou nemohlo počítat, začala jsem pomáhat s vybíráním vstupného samozřejmě ve stylovém oblečení. A tento úkol mi už zůstal do dneška. Každé závody mají ženy oddílu ZRTV, nyní SPV (sport pro všechny) na starosti vybrat nějakou korunku na úhradu nákladů spojených s organizací závodů. Je vždy několik dvojic a je věcí cti nenechat

projít žádného zvědavého diváka! A že někdy vyslechneme ledacos! Ale také se najdou lidé, kteří by zaplatili i bez vstupenky.

Letos nebyl náš úkol žádný med. Počasí bylo proti nám, a přesto jsme všechny vydržely a svou trochou přispěly ke zdárnému průběhu závodů. Těšíme se na příště.

Karel Bárta, člen MZ a místostarosta města

Chtěl bych poděkovat jménem obecních radních i jménem svým všem těm, kteří se podíleli na uspořádání již tradičních Závodů po staru.

Jsem velice rád, že se tato tradice ve Vysočém udržuje a dle letošní účasti soutěžících skijáků i přihlížejícího obecenstva si dovoluji tvrdit, že se i úspěšně rozvíjí. A to i navzdory letošnímu velice nepříznivému počasí, kterým si nás rozhodl KRAKONOŠ vyzkoušet v naší vytrvalosti a oddanosti k zachovávání takového obyčejů. Budiž však konstatováno, že musel mít z této zkoušky radost, protože většina účastníků vytrvala a zvláště pak skijáci odvedli za těchto podmínek přímo heroické výkony. To platí i o večerním vyhlášení výsledků a předávání pamětních dantesů na Skijáckém báli.

Za obecní radní, mimochodem sešli se v dobovém vystrojení v nadpoloviční většině, musím konstatovat, že celé to hemžení a soutěžení bylo velice zdařilé a úspěšné a že nezbývá než si přát, aby se v budoucnu opakovalo.

Závěrem snad jen poznámka, kterou vyslovil jeden z členů řídícího komitétu a to v tom smyslu, že se tyto závody pořádají ne pro pompéznost nebo komerční úspěch, jak je dnes velice módní či nutné, ale proto, aby se zachovala tradice, kterou zde založili před lety lidé, kteří věděli, co dělají a jaký odkaz předávají. Ať je tedy toto snažení pochváleno a díky za ně!

Na závěr kolektivní postřehy ze Skijáckého bálu:

Posledním trojskokem zakončeným ze dvou třetin telemarkem a z jedné třetiny klasickým „lavorem“ skončily letošní Závody po staru. Houfy omrzlých lyžníků se valily směrem k domovům nebo restauračním zařízením s jedinou vidinou teplého nápoje v útrobách a nohama zamotanými do žeber radiátorů. Jenže ouha! Elektrický proud střídavý se toulal v úplně jiných drátech než vysokých, a tak na zahřátí zevnitř se muselo posečkat. Ale protože se proudění elektrické v pravý čas umoudřilo, čtvrtý Skijácký bál nebyl ohrožen. Začal vyhodnocením těch nejlepších a plynule přešel v rej skijáků, ve kterém se teprve ukázalo, kdo má důkladně natrénováno. Pocit vyčerpaných sil se dal odstranit na několika místech a v tomto směru vládla spokojenost. Hudebníci hráli, tanečníci tančili a kuřáci čmudili a smradili, že i slabší kuřácké natury se prý musely chodit nalokat čerstvého povětří.

Z okolních ohlasů lze však usuzovat, že své nové příznivce si Závody po staru získaly a ty staré určitě neztratily.

ZÁVOD plastických chirurgů v obřím slalomu (Místo bílého pláště bílé horské pláně)

Po loňské úspěšné premiéře uspořádané na „staré“ sjezdovce v Šachtách v sobotu 17. 2. 1996 Ústav chirurgie ruky a plastické chirurgie ve Vysokém nad Jizerou 2. ročník závodu plastických chirurgů naší republiky v obřím slalomu.

Po stresujícím nedostatku sněhu v lednu začalo konečně sněžit, a tak se do Vysokého začali sjíždět závodníci z téměř všech center plastické chirurgie ČR.

Tak jako vloni byli okouzleni romantikou zasněženého horského městečka, když v pátečním večeru navštěvovali místní osvěžovny. Ale druhý den ráno všem 45ti závodníkům hustá vánice ukázala druhou stranu romantiky hor. Přesto se na start výborně připravené tratě všech 45 závodníků dostavilo včas a závod mohl být odstartován. Vysoká vrstva nového sněhu na zledovatělém podkladu mnohé překvapila, a tak se obtížně vybíral adept na cenu za nej-

krásnější pád či nejstrašnější styl. Jinak ale úroveň závodníků byla vysoká a chuť do závodění na samou hranu jejich možností příkladná, což ocenili i rozhodčí SKIKlubu. Pro naši nemocnici to bylo dopoledne plné slávy, protože ve čtyřech kategoriích (muži a ženy do 40 a nad 40 let) jsme získali první místo- (Simona Pavelková), dvě druhá místa (MUDr. Fialová a MUDr. Hodík) a dvě třetí místa (MUDr. Schmoranzová a František Mejstnar). Rehabilitační sestra Simona Pavelková navíc vyhrála pro náš ústav pohár za nejlepší čas kategorií žen.

Odpoledne většina závodníků obdivovala odvahu poněkud jinak vybavených kolegů při Závodech po staru a večer jsme se téměř všichni z nemocnice a někteří činovníci závodu sešli v malém sále divadla Krakonoš, kde krásné ceny získaly své majitele.

Je známo, že v neformálním prostředí se dobře navazují přátelské kontakty a díky nim se i v odborných vztazích vytváří dobrá atmosféra, a tak se po chvíli u jednoho stolu objevily rtg snímky, lékaři konzultovali své pacienty s kolegy z jiných pracovišť, domlouvaly se překlady pacientů či odborné stáže. U jiného stolu se hrálo na kytaru a další zase chodili do velkého sálu tančit.

Všichni se dobře bavili a Plzeňáci, Ostraváci a Třinečtí vydrželi tančit až do konce bálu a šli domů „s muzikou“.

Za to, že se vše podařilo, bychom chtěli poděkovat firmě ETHICON Johnson & Johnson, která byla gene-

rálním sponzorem závodu, TJ Vysoké - Český SKI klub se postaral o technickou stránku závodu, divadelní soubor Krakonoš se věnoval našim hostům večer a v internátu ISS jsme mohli závodníky ubytovat.

Sponzorsky se na závodech dále podíleli z Vysokého nad Jizerou Květinka paní Fišerové, z Rokytnice nad Jizerou a z Jablonce nad Jizerou: Hračky - Sport, Ovoce- zelenina - KUK, Knihkupectví, Drogerie a Pekařství

Všem děkujeme.

Přesto, že většina závodníků měla před sebou mnohahodinovou cestu domů, lyžovalo se na krásném nedělním sněhu až do pozdního odpoledne. Při odjezdu se všichni těšili na další ročník závodu - opět ve Vysokém.

*Za kolektiv ÚCHR a PCH
MUDr. Alena Schmoranzová*

Společenská kronika

Životní jubilea oslavili:

Stará Ves

1. 3. Josef Janoušek 73 let

Sklenařice

6. 3. Emilie Vitvarová 95 let

Tříč

- 2. 3. František Patočka 73 let
- 3. 3. Josef Novák 82 let
- 22. 3. Rudolf Králík 86 let
- 25. 3. Václav Vrána 73 let

Vysoké nad Jizerou

- 6. 3. Libuše Dvořáková 72 let
- 12. 3. Zdeňka Matoušková 82 let
- 12. 3. Růžena Augustinová 75 let
- 15. 3. Zdeňka Skrbková 74 let
- 17. 3. Josef Vrána 74 let

*Do příštích let přejeme všem pevně
zdraví a dobrou pohodu !*

Úmrtí

- 6. 3. Marie Maděrová 74 let
- 12. 3. Marie Svatá 85 let
- 12. 3. Marie Škrabálková 89 let

Čest jejich památce !

Omluva:

*Redakce se omlouvá panu Vránovi
ze Tříče, že na základě špatných
informací uvedla nesprávné datum
narození. Panu Vránovi je teprve 74,
nikoli 94 let.*

Poděkování

Děkujeme všem, kteří se přišli napo-
sledy rozloučit s paní Marcelou Kuče-
rovou, za projevenou soustrast a za
květinové dary - manžel a syn Martin,
rodiny Kučerova, Poláčkova a Ško-
dova

PRODEJ MRAŽENÉHO MASA

PRO PSY

MAREK

**Paseky 76 – Nad papírnou
Tel.: (0432) 923 05**

Po telefonické dohodě možno přivést.

Sběr starého papíru

se koná v pátek 5. dubna

od 14 do 16 hodin v obvyklých prostorách

Zpravodaj MěÚ Vysoké nad Jizerou - VĚTRNÍK č. 3/1996,
vedoucí redaktorka Ludmila Hnyková, náklad 400 ks, cena 4,-Kč.

Příspěvky zasílejte do každého posledního dne v měsíci
na MěÚ Vysoké nad Jizerou PSČ 512 11.

Vytiskla tiskárna Glos Semily s.r.o., tel./fax: (0431) 2644, v roce 1996

Správa Krkonošského národního parku
Krkonošské muzeum Vrchlabí

Vás srdečně zve na výstavu

FRANTA PATOČKA OBRAZY Z PODKRRKONOŠÍ

Vernisáž 4. března 1996 v 16 hodin

V Krkonošském muzeu na náměstí Míru 224
ve Vrchlabí

4. 3. - 26. 5. 1996

Otevřeno denně kromě pondělí 9-12 a 13-16 hodin

ANKETA • ANKETA • ANKETA

ANKETA

*Zaměstnanci nákupního střediska Jednoty
ve Vysokém nad Jizerou, oddělení potravin,
vyhlašují veřejnou anketu pro všechny
zákazníky své provozovny:*

***Jak jste spokojeni se současným stavem
prodejn?***

Je prodejní doba vyhovující?

Co v provozovně postrádáte?

Co soudíte o personálu?

***Případné další připomínky a náměty
pro zlepšení úrovně prodejn.***

*Anketní lístky budou k dispozici u pokladen
v NS, oddělení potravin.*

Anketa je anonymní.

*Zaměstnanci NS, oddělení potravin
Vysoké nad Jizerou*